

baseret på et skøn over stigningen i akademisk uddannede medarbejdere, hvis årlige lønudgift sættes til 75-80.000 kr. pr. medarbejder. Hertil lægges et tillæg for husleje, kontorhjælp, kontorhold m.v. på 150 pct.

Autorisation af virksomheder.

Autorisationsordningen omfatter 2 hovedopgaver, dels en udstedelse af autorisation, dels et løbende tilsyn med virksomhederne. Udgifterne ved autorisationsordningen i henhold til kapitel 5 vil falde på både centrale og lokale myndigheder, idet det tænkes, at ansøgningen indsendes til de lokale myndigheder, der bl.a. på baggrund af en besigtigelse på stedet videresender ansøgningen med en indstilling til den centrale myndighed; der udsteder den endelige autorisation.

Udgifterne ved autorisationsordningens gennemførelse på lokalt plan er det vanskeligt at bedømme, men det må antages, at arbejdsopgaverne normalt vil omfatte en besigtigelse af virksomheden samt en sagsbehandling af ansøgningen, herunder bl.a. en vurdering af lokalernes egnethed, produktionsprocessens sårbarhed samt de kontrolforanstaltninger, virksomheden påtænker gennemført i forbindelse med renholdelse, anvendelse af tilsætningsstoffer m.v. Herudover kan der i en række tilfælde blive tale om en yderligere besigtigelse sammen med de centrale myndigheder, såfremt det skønnes, at produktionen er særlig sårbar, virksomheden er meget specialiseret m.v.

Efter oplysninger, der i landbrugsministeriets udvalg vedrørende forenkling og koordinering af levnedsmiddellovgivningen er modtaget fra Danmarks Statistik, vil antallet af større tilvirkningsvirksomheder, der omfattes af lovforslagets autorisationsbestemmelser, skønnes at andrage 1.200. Hertil kommer et antal detailvirksomheder, der samtidig har en mindre tilvirkning af levnedsmidler til andre udsalgssteder. Bringes autorisationsordningen i første omgang alene til at omfatte de større tilvirkningsvirksomheder, bl.a. fordi detailforretninger i forvejen er underkastet godkendelsesordningen med deraf følgende tilsynsvirksomhed, vil lovforslaget, afhængigt af det tempo hvori eksisterende virksomheder inddrages under ordningen, med en skønnet belastning på lokalt plan i størrelsesorden 2-3 mand-dage pr. virksomhed, medføre et samlet behov for akademisk uddannede medarbejdere på 4-5 på landsplan. De lokale, årlige udgifter til autorisationsordningen vil således andrage $\frac{1}{2}$ -1 mill. kr.

Autorisationsordningen vil på centralt plan ligeledes omfatte dels sagsbehandling, dels i en række tilfælde en besigtigelse på virksomheden. Arbejdsop-

gaverne ved autorisationsordningen vil for centralmyndighedernes vedkommende formentlig ligeledes kunne gennemføres ved en tilgang på 4-5 akademisk uddannede medarbejdere, således at udgifterne hertil tilsvarende årligt kan skønnes at andrage $\frac{1}{2}$ -1 mill. kr.

De samlede udgifter til udstedelsen af autorisationer kan således for såvel centrale som decentrale myndigheder skønnes årligt at andrage ca. 1 $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Autorisationen skal følges op af periodiske tilsyn på virksomheden, formentligt 4-12 gange årligt, afhængig af hvor sårbare levnedsmidlerne måtte være, henholdsvis risikoen for fejl i produktionen. De periodiske tilsyn tænkes normalt at skulle foretages af de lokale levnedsmiddelkontrolenheder og det til disse knyttede tilsynspersonale.

Den idé, der ligger bagved ønsket om et øget tilsyn på selve tilvirkningsvirksomhederne, er, at bl.a. den kemiske levnedsmiddelkontrol vil blive vanskelig gennemførlig, hvis de laboratoriemæssige undersøgelser ikke kan baseres på et noget nøjere kendskab til virksomhedernes indretning og arbejdsgang og dermed delvis kan tilrettelægges som en supplerende kontrol i forbindelse med, at tilsynspersonalet ofte ved selvsyn kan konstatere, hvilke hjælpestoffer af forskellig art der anvendes.

Omfanget af den udvidelse af det lokale tilsynspersonale, som forslaget vil medføre, er det vanskeligt at skønne over. Der vil som nævnt formentlig være ca. 1.200 større levnedsmiddelvirksomheder, der skal inddrages under det intensiverede periodiske tilsyn. Hvis tilsynsfrekvensen sættes til 8 gange årligt, vil man herefter skulle regne med i alt 9.600 besøg på tilvirkningsvirksomheder pr. år eller, fordelt på ca. 200 praktisk anvendelige hverdage, 48 tilsynsbesøg daglig. Antager man dernæst, at hver tilsynsførende kan besøge 3-4 virksomheder daglig, må man anslå, at der yderligere skulle ansættes 13-14 personer med en hensigtsmæssig uddannelse.

De årlige udgifter på lokalt plan kan således anslås til ca. 2 $\frac{1}{2}$ -3 mill. kr.

Hertil kommer en udvidelse af det centrale tilsynspersonale skønnet i størrelsesordenen 3 — 4 personer, hvilket vil medføre en årlig udgift i størrelsesordenen $\frac{1}{2}$ -1 mill. kr.

Der er usikkerhedsmomenter knyttet til foranstående overslag, men det er ikke særlig urealistisk at antage, at hovedbyrden ved tilsynsvirksomheden hovedsagelig vil komme til at hvile på et mindre antal kommuner eller laboratorieenheder, således at forøgelsen af tilsynspersonalet i det væsentlige kan begrænses til de områder af landet, hvor levnedsmiddelvirksomhederne er tættest placeret.